

Családbarát közgondolkodás fejlesztése Antropológiai felmérés a család evangelizáció szolgálatában

A Nemzeti Erőforrás Minisztérium „Családbarát közgondolkodás fejlesztése” pályázat keretében, a szegedi Szent Gellért Plébánia Tavaszi családi napján önkéntes, anonim kérdőíves felmérést végeztünk a résztvevő családok és fiatalok körében. A családi nap délelőtti programjában rövid gondolatébresztő előadással, kiscsoportos beszélgetéssel és személyes tanácsadással készítettük fel, illetve támogattuk a válaszadó érdeklődőket.

Összesen 101 értékelhető, kitöltött kérdőívet kaptunk vissza. Ez az eredmény a jelen lévő, potenciális válaszadó résztvevők 300 fős létszámához képest meglepően jó arány. A személyes tapasztalat és az írásos megjegyzések alapján megállapíthatjuk, hogy a tájékoztató adatok és a 24 kérdés megválaszolása nem okozott komolyabb nehézséget, még a kevésbé iskolázott résztvevőknek sem.

A kérdéssor összeállításánál a hazai és nemzetközi családi szakirodalmi adatokból kiindulva az alábbi *antropológiai vonások* jelenlétét kutattuk: 1. *Identitás*: saját férfi női identitással való elégedettség, a vallásosság foka és ezek összefüggései a családi állapottal. 2. *Párkapcsolat*: jellege, időtartama, a fejlesztési aktivitás. 3. *Életstratégia*: a tudatos egyéni és közös életstratégia kialakítása és folyamatos aktualizálása. 4. *Társadalmi környezet*: a családi-, lakó-, iskolai-, gazdasági- és társadalmi környezet befolyása a családalapításra, a családi életre való fölkészülésben, a tovább képzés iránti igény.

A válaszokból nagyon jól kirajzolódott a tipikus résztvevő alakja. A tipikus női válaszadó 37 éves, kertes házban lakik, legalább középfokú – nagyon sok esetben felsőfokú – végzettségű, házasságban él immár 14 éve, 2,2 megszületett, és 2,8 a vágyott gyermekszámmal. A férfi válaszadók átlagéletkora 42 év, magasabb az átlagos iskolai végzettség. A nőkhöz képest lényegi eltérés a vágyott gyermek 3,2-es átlagos száma, de a megszületett 2,8 is magasabb a nőkhöz képest. Az eredményből egyrészt arra következtetünk, hogy a rendezvényen való megjelenésre és válaszadásra inkább csak a család mellett magas fokban elkötelezett férfiak szánták rá magukat. A tipikus válaszadó leírásából és a létszám adatokból kirajzolódik a közösség életében aktív szereplők profilja is.

A válaszadók életkori eloszlása és a megszületett illetve vágyott gyermekszám további elemzése arra a meglepő eredményre vezetett, hogy a szülőképes korosztályban (1975 után született) összesen legalább 56 gyermekre vágnak még.

A három antropológiai jegy vizsgálata (1-3) során pozitív összefüggést találtunk a vallásosság foka, a férfi-női identitás, a párkapcsolat megítélése és a közösen fejlesztett életstratégia között. Tehát minél inkább hisz valaki, annál inkább képes az életét és családját – a társával együtt – kézben tartani és ez komoly esélyt kínál számára a boldogsághoz vezető úton.

A társadalmi környezet (4) megítélésben alacsony az elégedettség a jelenlegi iskolai és társadalmi környezet családbarát jellemzőivel kapcsolatban. Sokakban fogalmazódik meg az igény valamilyen családi, házaspáros képzésre egyházi illetve állami szervezésben.

Összefoglalásként: a felmérésből megállapíthatjuk, hogy a családi nap a plébánia közösség stabil, elkötelezett magját érte el, akik a kereszténységük és az egyházi közösséghez tartozásuk révén jó eséllyel pályáznak a boldog és termékeny családi életre.

De ejtsünk még egy szót azokról, akik a felmérésből kimaradtak: a plébánia területén élő néhány ezer lakótelepi család. Mindössze 12 válaszadó jelezte, hogy lakótelepi lakásban él. Így a felmérés második – evangelizációs – eredményének azt tekinthetjük, hogy a meglévő, stabil, elkötelezett családok és házaspárok segítségével, fordulni lehetne a lakótelepi, eddig kevésbé aktivizálódott párok és fiatalok felé, szemünk előtt tartva az új evangelizáció szempontjait és a családok szolgálatát, főképpen a potenciálisan megszületendő gyermeket. Ezzel a pályázat kitűzött célját a „Családbarát közgondolkodás fejlesztését” is hatékonyan és tartósan szolgálhatjuk Szeged-Tarjánvárosban.

DR FERENTZI CSABA ÉS FERENTZINÉ LOVÁSZI MÁRTA